

φάσκον, διτι, «Οὐκ ἡλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἀλλὰ πληρῶσαι.» Τί οὖν χρὴ ἡ-
μᾶς πρὸς αὐτοὺς περὶ τούτου ἀποκρίνε-
σθαι;

792.

ΡΜΓ'. Ἐάν τις ἐν ἐρήμῳ ἢ αἰγαλωσίκη ὑπάρ-
χων ἀπὸ στενώσεως καὶ λιμοῦ γεύτηται
κρεῶν κακούλου, ἢ ὄντος ἀγρίου, ἢ ἀλλού
τὸν τοιούτων, κρίμα αὕτῷ λαγίζεται, ἢ
οὐ;

792.

ΡΜΑ'. Ἐάν τις ὁρίζῃ παρ' ἔαυτοῦ, ὅπερ νομίζῃ
καλὸν ὃν, ἢ ἀποσχέσθαι οἴνου, ἢ κρέατος,
ἢ γυναικὸς ἴδιας πρὸς χρόνον, ἢ ἀλλού τι
τὸν τοιούτων, εἴτα μὴ ἵσχυσῃ πληρῶσαι
τὴν ἴδιαν συνταγὴν, ἀλλ᾽ ὅτιγαρθσῃ, τί
ἐργίζει ποιῆσαι;

793.

ΡΜΒ'. Πῶς φησιν ὁ Ἀπόστολος ποτὲ μὲν, «Μὴ
γίνεσθε ἄφρονες» ποτὲ δὲ, «Μὴ γίνεσθε
φρόνιμοι καθ' ἔαυτούς;»

793.

ΡΜΓ'. Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος· «"Ωσπερ ἐν
τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω
καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσον-
ται». Διὰ τί ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀπο-
θνήσκοντες, πατήσικήν εὐθύνομεν δίκην,
ἐν δὲ τῷ Χριστῷ ζωοποιηθεῖς ὁ ἐμὸς
πατήρ, τῆς ἴδιας πλημμελείας οὐ με-
τέδωκέ μοι τῆς καθαρότητος;

796.

ΡΜΔ'. Τί δήποτε οὔτε πλείσινα, οὔτε ἐλάττονά
εἰσι τὰ Εὐαγγέλια;

797.

ΡΜΕ'. Τί ἐγένετο ἡ περιτυγθεῖσα τοῦ Κυρίου
ἀκροβυστία;

800.

ΡΜΓ'. Τίνες ἦσαν, ὡν τὸ αἷμα τῶν θυσιῶν ἔμι-
ξεν ἡ Πιλάτος;

800.

ΡΜΖ'. Πῶς πᾶσα βλασφημία ἀρεθήσεται τοῖς
ἀνθρώποις; ἡ δὲ τοῦ Πνεύματος οὐκ ἀφε-
θήσεται;

801.

ΡΜΗ'. Πῶς νοητέον δὲ εἶπεν ὁ Κύριος· «Ἐάν μὴ
ἀπέλθω, δὲ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται».·
Ἄρδη δὲ τὸ Πνεύμα δίδωσι τοῖς ἀποστό-
λοις διὰ τοῦ ἐμφυσήματος;

801.

ΡΜΘ'. Τί ἐστιν ὁ κριτής τῆς ἀδικίας;

804.

ΡΝ'. Ήῶς νοητέον· «Ο ἔχων ἴματιον, πωλη-
σάτω αὐτὸν, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν;»

805.

ΡΝΑ'. Πῶς ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει
αὐτήν;

805.

ΡΝΒ'. Πῶς νοητέον τὴν τοῦ Κυρίου τριήμερον
ταφὴν καὶ ἀγάστασιν;

808.

ΡΝΓ'. Εἰς συμφωνοῦσιν οἱ τέσσαρες Εὐαγγελισταὶ
περὶ τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, ἢ οὕ; 809.
ΡΝΔ'. Μαξίμου μοναχοῦ, τίνος τύπον καὶ εἰκό-
να ἔχει ἡ καθολικὴ Εκκλησία;

813.

Τοῦ ἐν ἀγίοις Ἀναστασίου τοῦ Στ-
αύτου Λόγος περὶ τῆς ἀγίας
συνάξεως, καὶ περὶ τοῦ μὴ κρί-
νειν καὶ μηνσικακεῖν. 1825.

(Ἐρμηνεύει δὲ πάνυ καλῶς καὶ ὀφελίμως τὸν
σκοπὸν τῶν ἱερῶν συνάξεων, τὰ τῆς θείας
λειτουργίας κτλ.)

825.

Τοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου θεωρίαι ἀναγωγικαὶ εἰς
τὴν ἑξακήμερον ἐν βίβλοις ΙΒ', ἐξ ὧν αἱ ΙΑ'.
λατινιστ. καὶ ἡ ΙΒ'. ἐλληνιστ. 851—1077.

Φέρει δὲ ἡ ΙΒ'. ἐπιγραφὴν, Εἰς τὴν πνευματι-
κὴν ἀναγωγὴν τῆς ἑξαμέρου κτίσεως Λό-
γος ΙΒ'. 1052—1077.

(Ἐν τῷδε τῷ λόγῳ καὶ περὶ ἐκκλησίας. Καὶ τί^{τι}
ἔστιν ἐκκλησία, καὶ ἐγκώμιον αὐτῆς).

Ο ΜΙΛΙΑ I

Α'. Τοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου, λόγος εἰς τὸν ἔκ-
τον ϕαλμὸν (κατανυκτικώτατος περὶ μετα-
νοίας). 1077—1116.

Β'. Ομιλία δευτέρᾳ εἰς τὸν ἔκτον ϕαλμὸν,
(κατανυκτικωτάτη καὶ αὕτη περὶ μετα-
νοίας). 1116—1144.

Γ'. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κατ' εἰκόνα. 1144—1149.

Δ'. Τοῦ αὐτοῦ λόγος. Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ δῆλος
ὅ ἐξηγητής τὴν αἰτίαν, δι’ ἣν αὐτῷ οἱ δύο
λόγοι εἰς τὸ κατ' εἰκόνα πεπόνηται. Φα-
νεροῖ δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πόθεν τὴν ἀρ-
χὴν ἔσχεν ἡ περὶ ἐνεργειῶν καὶ θελημάτων
κίνησις· εἰθ' οἵτως ἑξῆς δείκνυσι, τίνες μὲν
εὐσεβῶς, τίνες δὲ οὐκ ὄρθως ταῦτα ἐν Χρι-
στῷ δογματίζουσιν. 1152—1180.

Χρήστεις ἀγροστοι μιαρῶν δυσσεβῶν Ἀρειανῶν
ἀθετοῦσαι τὴν ὁμοούσιον θεότητα τοῦ Γίοῦ
τοῦ Θεοῦ, καὶ κτίσμα τὸν κτίστην τῶν ἀ-
πάντων λέγουσαι. 1180—1192.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τοὺς κοιμηθέντας πάνυ ὀ-
φέλιμος, (καὶ μελέτης ἀξίος). 1192—1201.

